

BŰNBAK-KOMMENTÁR

Helyzetem kimerítő, de nem nevezném reménytelennek. Mindig éberem, mint a macskánk, aki megnyalja a szellemek bőrét. Én csak foltokban látom, akár a félvak, de néha ezek a foltok fénylenek, és az olyan, mintha áramot vezetnének a bőröm alá. Mint mindent, feljegyzem ezt is, akár az ateisták könyörgéseit a telepen, amikor kifogyott az erő kényszeres világlátásukból, és kell(ene) a mennyei plusz. A múltkor le is fotóztam egyet, a pontosság kedvéért, a rögzítés üdvéért. A vasárnapi misén végig ezen gondolkodtam: sajátos módon tisztességes szándékomon.

BŰNBAKSZÁMOK

Vajon hányan vannak ők, akik talán érettünk hullanak alá fentről? Vagy mellénk, kicsit belénk is azért. Micsoda gyerekes kérdés, micsoda valláskísértő. Vajon hány esést kell még lejegyeznem, ahogy zuhannak alá, és miért? A múltkor láttam egyet már a második triádból. A kétségbeesés ki tudja, hányadik körében, mintha ólmot öntöttek volna a tüdőmbé. Mintha odaszakadt volna az ég. Uralmak, Erősségek, Hatalmak. Csak kerubok ne, csak kerubok nehogy. Inkább az ólom a mellkasomba, inkább a gonosz nyest állandó vijjogása ablakunk alatt. A faágak időtlen karmolása, ha kimegyek néha éjjel ellenőrizni, a templom megvan-e még. Csak a kerubok nehogy, nehogy.

32 SZAKASZTOTT TEMPLOM

Kedvenc templomunk egy régi fel- és lerobbantott templom szakasztott mása. Majdnem ugyanolyan építettek a bányászok, mint a régi, mire rájöttek, hogy mégsem lehet. Egy templom a közösség aurájával csak egyszer építhető, az égi horizont is csak egyszer törik ugyanúgy; ahogy a bolygók összfénye is elrendeltetett. Annyira fentről ez az épület nem is létezik, abban a viszonylatban egy érzékszervi csalás, pedig az a fent az Úrhoz, mintha közelebb. Templomunkat bányaraktaból építették, meg sem látszik rajta ez a méretes zsviványosság. A hit fészkerben is képes gyógyító áramot termelni, az apácák, nagyon jól tudták ezt. Fénylettek a félholtak tőle, akárha praktikus csillagok.

W. H.
2020